

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีการกำหนดให้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการกำหนดโครงสร้างและปกครองประเทศ ดังเช่นเนื้อหาของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญในอดีต เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่กำหนดให้ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ตลอดจนรัฐธรรมนูญยังเป็นกฎหมายที่กำหนดรูปแบบการปกครอง โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และมีเนื้อหาที่กำหนดถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ของรัฐ การตรวจสอบ และการควบคุมการใช้อำนาจขององค์กรต่าง ๆ รวมถึงเป็นหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับประชาชน

เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับปัจจุบันพบว่า ในประเทศไทยได้มีการกำหนดให้มีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรก ภายหลังจากมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2489 ซึ่งกำหนดให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ในการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายโดยเฉพาะซึ่งถือได้ว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เป็นองค์กรแรกที่ทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามเนื้อหาของรัฐธรรมนูญในทุกกรณี โดยองค์กรดังกล่าวได้ทำหน้าที่จากอดีตมาจนถึง พ.ศ. 2539 และมีการกำหนดชื่อของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญใหม่เป็น “ศาลรัฐธรรมนูญ” ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จนถึงในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีการทำรัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อันมี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะ และได้มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ไปแล้ว ตลอดจนได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ซึ่งกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญยังคงปฏิบัติหน้าที่ดังเดิม โดยมีการกำหนดในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ว่า เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้กระทำการนั้นหรือวินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ประเพณีการปกครองดังกล่าวต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด หรือเมื่อมีกรณีที่เกิดขึ้นนอกวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี ศาลฎีกา หรือศาลปกครองสูงสุดจะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้ แต่สำหรับศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีมติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ดังนั้น นอกเหนือจากองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายตุลาการ ยังมีกลไกของศาลรัฐธรรมนูญที่จะทำหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบเนื้อหาในบทบัญญัติของกฎหมายทุกฉบับ เพื่อไม่ให้ขัดกับเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีผลบังคับใช้ในขณะนั้น รวมถึงศาลรัฐธรรมนูญ ยังมีหน้าที่ในการตีความเนื้อหาของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดอำนาจหน้าที่

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ศาลรัฐธรรมนูญ จึงเป็นองค์กรทางรัฐธรรมนูญที่สำคัญมากอีกองค์กรหนึ่ง โดยกลไกที่มีความจำเป็นในการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ คือ คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน 9 ท่าน ที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบเนื้อหาในบทบัญญัติของกฎหมายทุกฉบับ เพื่อไม่ให้ขัดกับเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่มีผลบังคับใช้ในขณะนั้น ซึ่งในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ได้กำหนดการทำหน้าที่ของตุลาการหรือผู้พิพากษาในศาลต่าง ๆ ซึ่งกำหนดให้ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปโดยยุติธรรมตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีต อันได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีได้ มีการกำหนดกระบวนการในการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญไว้อย่างสมบูรณ์ ทำให้ยังคงเกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ ที่อาศัยอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่จากกฎหมายที่ถูกกำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ถูกยกเลิกไปแล้วในอดีต จากการศึกษา พบว่าเกิดปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนปัญหาทางกฎหมายที่เกิดจากกระบวนการวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ เพราะในระหว่างมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นั้น ยังไม่มีการกำหนดกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญขึ้น ส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนจึงขอกล่าวถึงปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติ ที่มา และสัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีต อาทิเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยจากการศึกษาเนื้อหาของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังกล่าว พบว่า คุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นยังไม่มี ความเหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และจากการศึกษา แม้ว่าเนื้อหาในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จะได้มีพัฒนาการทางกฎหมาย และมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ ที่มา และสัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการกำหนดคุณสมบัติ ที่มา และสัดส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ไม่มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้อย่างแท้จริง

ดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าหากประเทศไทยมิได้มีการกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญให้มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญที่ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายมหาชนเป็นสำคัญ อันจะส่งผลให้การดำเนินงานของศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องปฏิบัติตามพันธกิจตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญทั้งในเรื่องการคุ้มครองหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนทำหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย และที่สำคัญ คือ การตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าองค์กรดังกล่าวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการรักษาความเป็นนิติรัฐของประเทศไทย ดังนั้น หากการดำเนินงานของศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องอาศัยการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ เกิดปัญหาเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ อันมีผลมาจากคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญทางกฎหมายมหาชน ทั้งในส่วนของการตีความหลักกฎหมายมหาชน การวินิจฉัยชี้ขาดคดีที่มีผลจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญจึงส่งผลทำให้ประชาชนและสังคมโดยรวมเกิดความไม่เชื่อมั่นในระบบกระบวนการยุติธรรมของศาลรัฐธรรมนูญ อีกทั้ง ยังส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและศรัทธาต่อองค์กรศาลรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงส่งผลทำให้ในอนาคตหากไม่มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะทำให้ความเชื่อมั่นในองค์กรและความเชื่อมั่นในระบบกระบวนการยุติธรรมจากประชาชนหมดสิ้นไป และทำให้องค์กรที่ถือเป็นเสาหลักในการบังคับใช้รัฐธรรมนูญไม่สามารถทำให้ประเทศและประชาชนดำรงอยู่ได้ด้วยความสะดวกได้อย่างยั่งยืนสืบต่อไป

2. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อหลักความเที่ยงธรรมในประเทศไทย เนื่องจากในประเทศไทยมิได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาและการวินิจฉัยชี้ขาดของศาลรัฐธรรมนูญในระดับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แต่มีเพียงข้อกำหนดเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดขั้นตอนวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาและกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้น โดยในส่วนของหลักเกณฑ์หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าประมวลจริยธรรมในการกำหนดขอบเขตการวางตัวสำหรับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญนั้น จะถูกกำหนดไว้ในประกาศศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประมวลจริยธรรมคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเนื้อหาของกฎดังกล่าวกำหนดถึงมาตรฐานอันเป็นค่านิยมในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญและจริยธรรมของตุลาการในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจากการศึกษาเนื้อหาของประกาศศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว พบว่า เนื้อหาของบทบัญญัติในกฎดังกล่าวเป็นการกำหนดขอบเขตของการปฏิบัติหน้าที่และการวางตัวในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผลทำให้

ในบางกรณี หากตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีการตีความข้อกำหนดได้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น การตีความขยายขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่และการวางตัวในการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ในกรณีที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต่อสื่อมวลชนก่อนหรือหลังมีคำวินิจฉัย ซึ่งการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการวินิจฉัยตัดสินคดี หรือเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการกระทำที่กฎหมายไม่ได้กำหนดขอบเขตว่า การใช้เสรีภาพดังกล่าวจะสามารถกระทำได้มากหรือน้อยแค่ไหนเพียงใด ซึ่งผลของการกระทำดังกล่าวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ส่งผลกระทบทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและความเชื่อถือทั้งในตัวตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญ และไม่ก่อให้เกิดหลักประกันในการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างครบถ้วน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หากประเทศไทยไม่มีการบัญญัติกฎหมายที่กำหนดขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่และการกำหนดหลักการในการวางตัวหรือจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จะทำให้ศาลรัฐธรรมนูญที่ถือเป็นองค์กรที่เป็นกลไกสำคัญในระบบนิติรัฐ ไม่สามารถบรรลุแนวคิดปรัชญาในการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญและไม่สามารถทำให้ศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญและเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทยได้อย่างแท้จริง

3. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มีผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากประเทศไทยได้นำหลักการว่าด้วยความเป็นอิสระและความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้พิพากษาและตุลาการตลอดจนข้อกำหนดตามสนธิสัญญาในระดับสากลมาปรับใช้กับกฎหมายที่มีเนื้อหาของบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดหลักประกันเพื่อคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการหรือศาลในระบบศาลต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยจะเน้นหลักประกันในการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการหรือผู้พิพากษาในระบบศาลยุติธรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่ในทางกลับกัน ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดหลักประกันเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งหากพิจารณาจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญในอดีต เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พบว่า ประเทศไทยมิได้มีการออกกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญและมิได้มีการกำหนดกฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักประกันในการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้เป็นการเฉพาะ ทำให้ระหว่างมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีการคุกคามการปฏิบัติหน้าที่ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญโดยบุคคลบางกลุ่มที่อาศัยช่องว่างทางกฎหมาย

เพื่อเป็นการคุกคาม ปลุกปั่นและสร้างความวุ่นวายต่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ โดยการกระทำดังกล่าวจะทำให้การทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถมีความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นธรรมและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในอดีตการที่ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับหลักประกันในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จึงทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่และการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเจตนารมณ์ แนวคิดและปรัชญาในการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ และส่งผลกระทบต่อเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี และความเชื่อมั่นในคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยการกระทำเช่นนั้นจะอาศัยช่องว่างในเรื่องสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินกระบวนการหรือการดำเนินงานของศาลรัฐธรรมนูญ มาเป็นเครื่องมือในการที่จะทำให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกฎหมายกำหนด นั่นเอง

อนึ่ง ในปัจจุบันได้มีการทำรัฐประหารในประเทศไทย แต่ผู้เขียนพิจารณาและเห็นว่า ยังคงมีความจำเป็นในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เพราะในอนาคตหลังจากมีการคืนอำนาจกลับสู่ประชาชน จะมีแนวโน้มที่เชื่อได้ว่าระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยจะถูกนำกลับมาใช้ดังเดิม ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยกลับมามีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตามระบอบประชาธิปไตยอีกครั้งหนึ่ง และปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีแนวโน้มอาจกลับมาเกิดขึ้นได้อีกเช่นกันภายหลังมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ โดยผู้เขียนมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันตลอดจนศึกษาทฤษฎีทางกฎหมายเกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว เพื่อมาปรับใช้กับบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศไทยให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในอนาคตต่อไป นั่นเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ และการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตลอดจนหลักการเกี่ยวกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
2. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของต่างประเทศ และประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมถูกต้องตามหลักทฤษฎีทางกฎหมาย และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างแท้จริง

1.3 สมมติฐานในการศึกษา

ในปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ได้มีการกำหนดในบทบัญญัติให้ ศาลรัฐธรรมนูญยังคงปฏิบัติหน้าที่ จากการกำหนดในบทบัญญัติดังกล่าวทำให้ยังคงเกิดปัญหาทางกฎหมายที่เกิดจากการทำหน้าที่ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ต้องอาศัยอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ จากกฎหมายที่ถูกกำหนดจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ถูกยกเลิกไปแล้วในอดีต จากการศึกษา พบว่า เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ได้แก่ ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย ในบางกรณีเกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคัดค้านตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาทางกฎหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้เขียนจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีทางกฎหมาย และกฎหมายของต่างประเทศเพื่อเสนอให้มีการตรากฎหมายที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม ถูกต้องตามหลักทฤษฎีทางกฎหมาย และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างถาวรสืบไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ และการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หลักการเกี่ยวกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ตลอดจนศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับต่าง ๆ ในอดีต รวมทั้ง ศึกษาคำวินิจฉัยส่วนกลางของศาลรัฐธรรมนูญไทย และคำวินิจฉัยส่วนตนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไทย รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของต่างประเทศและประเทศไทย อีกทั้ง ศึกษาตัวอย่างของแนวคิดหลักเกณฑ์ วิธีการของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติทางกฎหมายของประเทศไทยต่อไป

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เน้นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) เป็นสำคัญ ซึ่งรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับต่าง ๆ รัฐธรรมนูญของต่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของต่างประเทศและประเทศไทย เป็นต้น ตลอดจนศึกษาจากตำราทางกฎหมาย บทความทางวิชาการทางนิติศาสตร์ เอกสารที่เป็นคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป และแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาต่อไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ และการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตลอดจนหลักการเกี่ยวกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
2. ทำให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของต่างประเทศและประเทศไทย
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสม ถูกต้อง ตามหลักทฤษฎีทางกฎหมาย และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างแท้จริง